

В обезлесените поля на нашите души
виреят ветрове от север -
протягат длани от кристал,
изсмукват хищно капчиците топлина
и ни превръщат в множество от Кай.
Нима сега сезонът е на Снежната царица
и ние може би живеем в ледена страна?...

Забравила коя съм,
в твоя храм аз влизам, Боже,
смирено коленича и се топи снегът
във малката молитвена сълза:

ТИ, КОЙТО ВСИЧКО МОЖЕШ,
върни ми вярата в доброто
и любовта на непознатия до мен,
безпътния дари със дом,
сирачето - със майка,
на нецелунатия обич дай
и слабия вдигни.

На мен, въздушната,
са нужни облаци.
Тъй топъл е дъхът ми,
но е тънък, много тънък
по твърдата земя да стъпва.
Понеже зная,
тежък ще е кръстът за нозете,
несвикнали сред кал да се провират,
едно те моля, мили Боже,
най-силните криле ми дай!

Малина Николчева

МОЛИТВА